

Pavasaris Žemaitējuo

Ka pavasaris atēje ēr i mūsa Žemaitējē,
Parliekē paukšteļe vēsē i sava gimtēnē.
Pēmpē dērvuo atsēstuojuši vēso balso klīkē,
Klaus kas tik eit pru šali, no a besat gīvē?

Cirolielis pasikiēlēs aukštā kēik galiedams,
Gēid vēso balselio sparnelius virpindams
Vo špuokielis pasistuojēs špuokinīčēs vēšou,
Veiz galvelē palēnkēis a īr pati vēdou.

Gondros kelnēs atsēraitēs, gainiuo varlēs lonkuo,
Vo gondrienē iš pavīda lek so rīkštē ronkuo.
Veikē parlieks geguželē mēškūs užkukous,
Mūsa vēsū metelius truopnē surēkiou.

Jau medelē apsidarē so žalēs drabužēs,
Lakštingelēs isētaisē paupiniūs krūmūs.
Par naktis nueis i paupius paklausītē huoru.